

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Διστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΥΛΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 849/94 & 853/94)

-
- Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Ο περί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Αξιολόγηση, Ελευθερία Έκφρασης Γνώμης και Πολιτικά Δικαιώματα Υπαλλήλων) Νόμος, Ν. 155/90 — Άρθρα 2 και 3 — Εφαρμογή τους στην περίπτωση συντάξεως εκθέσεων αξιολόγησης υπαλλήλων της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου. 5
- Λέξεις και Φράσεις — Η λέξη “καθορισμένος” — Έννοιά της στον περί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου Νόμο Ν. 155/90.
- Διοικητικό Δίκαιο — Επανεξέταση — Επανεξέταση προαγωγής κατόπιν ακυρωτικής απόφασης — Το πρώτον κατά την επανεξέταση σύνταξη αξιολογήσεων σε συμμόρφωση προς την απόφαση — Περιστάσεις — Η διαδικασία ορθή. 10
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Απόδειξη — Περιστάσεις μη απόδειξης του ισχυρισμού στην κριθείσα περίπτωση. 15
- Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Εισήγηση του Γενικού Διευθυντή — Δεν απαιτείται να είναι αιτιολογημένη κατά τους κανονισμούς — Συνέπειες. 20

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή, για δεύτερη φορά μετά από επανεξέταση, του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Η λέξη “καθορισμένος” δεν εμπεριέχει μόνο μελλοντικό καθορισμό, αλλά περιλαμβάνει και παρελθόντα χρόνο. Στην περίπτωση της Αρχής υπήρχε ήδη ο Κανονισμός 23(4) ο οποίος προνοεί για τη σύνταξη εκθέσεων αξιολόγησης και παρέχει εξουσία στο Διοικητικό Συμβούλιο να αποφασίσει τον τύπο της έκθεσης και τα αρμόδια όργανα για τη σύνταξή της. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής άσκησε την εξουσία του αυτή και αποφάσισε το νέο τύπο της έκθεσης αξιολόγησης των υποψηφίων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις του Άρθρου 3 του Ν. 155/90. Επομένως στην περίπτωση αυτή υπήρξε ουσιαστική συμμόρφωση με τις πρόνοιες του Νόμου, όπως εξάλλου διαφαίνεται και από την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Σκοπός του Νόμου ήταν η όσο το δυνατό αμερόληπτη αξιολόγηση των υπαλλήλων (από τριμελή ομάδα) και η διαφάνεια των εκθέσεων αξιολόγησης.

20 Με βάση το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης, το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Αρχή όχι μόνο έπρεπε να ενεργήσει για τη σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης των υποψηφίων, αλλά και να τις λάβει υπόψη κατά την επανεξέταση, σε συμμόρφωση προς την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Η λήψη υπόψη των αξιολογήσεων αυτών δεν παραβιάζει το πραγματικό καθεστώς του ουσιαστικού χρόνου, αφού οι αξιολογήσεις αφορούσαν την επίδοση/απόδοση και γενικά την υπηρεσία των υποψηφίων σε χρονική περίοδο προγενέστερη του ουσιαστικού χρόνου, τα δε στοιχεία στα οποία αναφέρονταν ήταν ουσιαστικά για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των υποψηφίων, πάντοτε κατά τον ουσιαστικό χρόνο.

30 Το γεγονός ότι ο αιτητής στην υπόθεση 853/94 είχε ήδη αφυπηρετήσει, πριν τη σύνταξη της τελευταίας έκθεσης αξιολόγησής του, δεν εμπόδιζε τη σύνταξή της. Η σύνταξή της έγινε με βάση το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης και ενόψει της επανεξέτασης κατά την οποία έπρεπε να ληφθεί υπόψη και ο αιτητής, αφορούσε δε περίοδο κατά την οποία ο αιτητής βρισκόταν στην υπηρεσία.

- 40 2. Όπως έχει λεχθεί πλειστάκις, ισχυρισμοί για μεροληψία πρέπει να αποδεικνύονται επαρκώς, πράγμα που δεν έγινε με κανένα τρόπο στην παρούσα περίπτωση (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449-450). Πέραν του γεγονότος ότι ο αιτητής δεν υπέβαλε καμιά ένσταση κατά της αξιολόγησής του (έστω κι αν δεν βρισκότο κατά το χρόνο κοινοποίησής της στην υπηρεσία της Αρχής), δεν

πρόβαλε ούτε παρουσίασε οποιοδήποτε στοιχείο για απόδειξη του ισχυρισμού του. Το γεγονός ότι ο αιτητής είχε καταχωρήσει προσφυγές εναντίον των προαγωγών των εν λόγω προσώπων, δεν αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη (*Koufettas v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1614, 1616-1617). Εξάλλου, όπως ανέφερε ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση, δεν υπήρχαν πρόσωπα στην υπηρεσία της Αρχής που θα μπορούσαν να αξιολογήσουν τον αιτητή, εναντίον των προαγωγών των οποίων να μην είχε καταχωρήσει προσφυγή ο αιτητής. Ούτε και υποστηρίζεται ο ισχυρισμός του αιτητή από κανένα στοιχείο των φακέλων του, δεδομένου ότι η εν λόγω αξιολόγησή του δεν ήταν καθόλου δυσμενέστερη των υπολοίπων που βρίσκονται στους φακέλους του.

3. Σύμφωνα με τον Καν. 10(5), η Αρχή κατά τη διενέργεια προαγωγών ζητά τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή ή του Αναπληρωτή του. Δεν απαιτεί όμως ο νόμος ή οι κανονισμοί την αιτιολόγηση των συστάσεων του Γενικού Διευθυντή. Επομένως είναι αρκετό η σύσταση να μην είναι αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων. Η σύσταση του ενδιαφερόμενου μέρους συνάδει πλήρως με τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων. Εν πάση περιπτώσει, η σύσταση του Γενικού Διευθυντή περιέχει κάποια αιτιολογία η οποία βρίσκει βάση τόσο στη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και στα στοιχεία των φακέλων τα οποία επικαλέστηκε

Οι προσφυγές απορρίπτονται με £200,- έξοδα εις βάρος ενός εκάστου αιτητού.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αλβάνη ν. Α.ΤΗ.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 717,

Christou ν. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,

Koufettas ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 1614.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Καθ' ης η αίτηση Αρχής με την οποία προάχθηκε στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, το Ενδιαφερόμενο μέρος αντί οι Αιτητές.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 849/94.

Λαδάς, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 853/94.

Κ. Χ'Ιωάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν γιατί προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη, προσβάλλεται η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αρχής (η Αρχή) με την οποία προάχθηκε στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, από 21.4.92, το ενδιαφερόμενο μέρος Στυλιανός Ιωακείμ, αντί και/ή στη θέση των αιτητών.

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε ως αποτέλεσμα επανεξέτασης, η οποία ακολούθησε ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου (βλέπε *Αλβάνη v. Α.ΤΗ.Κ.* (1994) 4 Α.Α.Δ. 717).

Η αρχή με απόφασή της ημερ. 21.7.92, προήγαγε από 21.4.92 το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών. Εναντίον της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή 745/92 (*Αλβάνη*). Το Δικαστήριο με απόφαση ημερ. 7.4.94 ακύρωσε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους. Ο λόγος της ακύρωσης ήταν ότι δεν λήφθηκαν υπόψη εκθέσεις αξιολόγησης των υποψηφίων μετά το 1990 (επειδή δεν ετοιμάστηκαν) και ότι το Συμβούλιο Προσωπικού, ελλείψει τέτοιων εκθέσεων, κάλεσε τους προϊσταμένους των υποψηφίων από τους οποίους άκουσε απόψεις και πήρε πληροφορίες, ενέργεια που κρίθηκε ότι δεν μπορούσε να αναπληρώσει το κενό της απουσίας εμπιστευτικών εκθέσεων.

30

Ως αποτέλεσμα της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης, το θέμα επανεξετάστηκε με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής.

35

Σε πρώτο στάδιο επιλήφθηκε του θέματος το Συμβούλιο Προσωπικού κατά τη συνεδρία του ημερ. 29.6.94, το οποίο αφού έλαβε υπόψη την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, έκρινε ότι 15 υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων οι αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος, κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση. Το Συμβούλιο Προσωπικού στη συνέχεια, αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων, μεταξύ των οποίων και τις υπηρεσιακές τους εκθέσεις για την περίοδο 1990-1991, που είχαν στο μεταξύ ετοιμαστεί και καταχωρηθεί στους φακέλους τους, πρότεινε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο

40

μέρος κρίνοντάς τον ως τον ουσιαστικά καταλληλότερο.

Με εισήγησή του ημερ. 7.7.94, ο Γενικός Διευθυντής έκρινε ότι η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν ορθή και εισηγήθηκε επίσης την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στην επίδικη θέση.

5

Κατά τη συνεδρία της ημερ. 15.7.94 η Αρχή αφού εξέτασε τα ενώπιόν της στοιχεία και προέβηκε σε διαπιστώσεις αναφορικά με τον καθένα από τους υποψηφίους, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ο καταλληλότερος υποψήφιος και τον επέλεξε για προαγωγή στην επίδικη θέση.

10

Οι αιτητές έλαβαν γνώση της απόφασης στις 26.7.94 και εναντίον της καταχώρησαν τις παρούσες προσφυγές.

15

Οι κυριότεροι ισχυρισμοί των αιτητών αφορούν τη διαδικασία επανεξέτασης. Ισχυρίζονται ότι με τη λήψη υπόψη των αξιολογήσεων των υποψηφίων για την περίοδο 1990-1991, παραβιάστηκε το δεδικασμένο και το καθεστώς του ουσιώδους χρόνου, αφού το στοιχείο αυτό δεν ήταν ενώπιον της Αρχής κατά την αρχική κρίση. Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 853/94 ήγειρε επίσης τον ισχυρισμό ότι δεν μπορούσε να συνταχθεί έκθεση αξιολόγησής του αιτητή μετά την αφυπηρέτησή του (ο αιτητής αφυπηρέτησε στις 31.3.93 και η εν λόγω έκθεση αξιολόγησης συμπληρώθηκε στις 17.5.94). Επί του ιδίου θέματος ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση αρ. 849/94 ισχυρίστηκε επιπρόσθετα ότι οι εν λόγω αξιολογήσεις έγιναν παράνομα αφού ο τύπος τους δεν καθορίστηκε με κανονισμούς μεταγενέστερους του περί Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Αξιολόγηση, Ελευθερία Έκφρασης Γνώμης και Πολιτικά Δικαιώματα Υπαλλήλων) Νόμου (Ν. 155/90), όπως σύμφωνα πάντα με τους ισχυρισμούς του, επιβάλλει το άρθρο 3 του εν λόγω Νόμου, αλλά από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής. Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση αρ. 853/94, με ειλικρίνεια δέχθηκε ότι οι ισχυρισμοί αυτοί προβλήθηκαν από τον ίδιο στην υπόθεση *Αλβάνη v. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω) (την ακυρωτική απόφαση).

20

25

30

35

Ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι ο τύπος αξιολόγησης είχε εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής σύμφωνα με τον Καν. 23(4) και ότι με βάση την ορθή ερμηνεία του άρθρου 3 του Ν. 155/90, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του ιδίου Νόμου, δεν ήταν απαραίτητο να θεσπισθούν νέοι κανονισμοί για την ορθή εφαρμογή του Νόμου, αφού στην περίπτωση της

40

Αρχής το θέμα καλύπτετο από τους υπάρχοντες ήδη κανονισμούς.

Το άρθρο 3 του Ν. 155/90 προνοεί ότι:

5 “3.(1) Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε διάταξη στους οικείους νόμους ή σε Κανονισμούς που έγιναν με βάση αυτούς και αφού τηρηθούν οι διατάξεις του άρθρου αυτού, για όλους τους υπαλλήλους συντάσσονται Υπηρεσιακές Εκθέσεις κατά τον καθορισμένο τρόπο και χρόνο.

10

(2) Οι Υπηρεσιακές Εκθέσεις συντάσσονται, όπου τούτο είναι δυνατόν, από τριμελή ομάδα αξιολόγησης και κοινοποιούνται μετά τη σύνταξή τους στους υπαλλήλους που αφορούν.

15

(3) Δε μετέχει στην αξιολόγηση ενός υπαλλήλου πρόσωπο που του είναι σύζυγος ή συγγενής εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και του τέταρτου βαθμού:

20

Νοείται ότι αν λόγω του κωλύματος της συγγένειας δεν καθίσταται δυνατή η σύνταξη Υπηρεσιακής Έκθεσης για ένα υπάλληλο οι διατάξεις του εδαφίου αυτού δεν εφαρμόζονται. Σε μια τέτοια περίπτωση σημειώνεται η ύπαρξη της συγγένειας στην Υπηρεσιακή Έκθεση.

25

(4) Δε συντάσσεται δυσμενής Υπηρεσιακή Έκθεση για ένα υπάλληλο, πριν δοθεί σ' αυτόν η ευκαιρία να ακουστεί και να υποβάλει τις παραστάσεις του.

30

(5) Μετά από κάθε προαγωγή, ο δικηγόρος κάθε προσώπου που έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή δικαιούται να επιθεωρήσει τους φακέλους των Υπηρεσιακών Εκθέσεων ή οποιωνδήποτε άλλων εκθέσεων αξιολόγησης του ιδίου και του προσώπου ή των προσώπων που έχουν προαχθεί.”

35

(Η υπογράμμιση είναι δική μου)

Σύμφωνα με το ερμηνευτικό άρθρο 2 του ιδίου Νόμου:

40

“καθορισμένος” σημαίνει καθορισμένο με κανονισμούς που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις των οικείων νόμων και ‘καθορίζεται’ ερμηνεύεται ανάλογα.”

Συμφωνώ με τις θέσεις του δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση. Η λέξη “καθορισμένος” δεν εμπεριέχει μόνο μελλοντικό κα-

θορισμό, αλλά περιλαμβάνει και παρελθόντα χρόνο. Στην περίπτωση της Αρχής υπήρχε ήδη ο Κανονισμός 23(4) ο οποίος προνοεί για τη σύνταξη εκθέσεων αξιολόγησης και παρέχει εξουσία στο Διοικητικό Συμβούλιο να αποφασίσει τον τύπο της έκθεσης και τα αρμόδια όργανα για τη σύνταξή της. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής άσκησε την εξουσία του αυτή και αποφάσισε το νέο τύπο της έκθεσης αξιολόγησης των υποψηφίων, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 155/90. Επομένως, βρισκω ότι στην περίπτωση αυτή υπήρξε ουσιαστική συμμόρφωση με τις πρόνοιες του Νόμου, όπως εξάλλου διαφαίνεται και από την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου (*Αλβάνη v. ΑΤΗΚ*, πιο πάνω). Σκοπός του Νόμου ήταν η όσο το δυνατό αμερόληπτη αξιολόγηση των υπαλλήλων (από τριμελή ομάδα) και η διαφάνεια των εκθέσεων αξιολόγησης.

Η αναγκαιότητα και υποχρέωση σύνταξης εκθέσεων αξιολόγησης τονίζεται ιδιαίτερα στην ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Παραθέτω τα πιο κάτω αποσπάσματα από την απόφαση:

“Το άρθρο 3 του Ν. 155/90 αποβλέπει στην εξομοίωση των διαδικασιών που διέπουν τις προαγωγές στους ημικρατικούς οργανισμούς και τη δημόσια υπηρεσία. Το εδ. 1 του άρθρ. 3 επιβάλλει σαφή υποχρέωση για τον καταρτισμό υπηρεσιακών εκθέσεων των υπαλλήλων.

Η αναγκαιότητα ύπαρξης υπηρεσιακών εκθέσεων ενισχύεται από τους παραπάνω ισχύοντες γενικούς κανονισμούς που θεσπίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του οικείου νόμου. Πρόκειται για τον Καν. 23(4) που προνοεί για ετήσια “φύλλα προαγωγής”, τον τύπο και σύνταξη των οποίων από υπηρεσιακά όργανα αποφασίζει το διοικητικό συμβούλιο. Ακόμη με βάση τον Καν. 10(7) οι προαγωγές διενεργούνται “με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και φύλλα προαγωγής”.

Η υπόθεση *Αλβάνη*, ανωτέρω, καταδεικνύει το επάναγκες τέτοιων εκθέσεων στις προαγωγές. Στη σελ. 2701 διαβάζουμε το εξής σχετικό:

“The preparation and content of confidential reports was an essential formality for the promotion of personnel of the

Authority.’

5 Η γνώμη μου είναι ότι ο Καν. 24(5) δεν εισάγει υπαλλακτι-
κό τρόπο αξιολόγησης, αλλά παρέχει δικαίωμα στο Σ.Π. να ζη-
τά, όποτε το κρίνει αναγκαίο, πληροφορίες και διευκρινίσεις
που μπορεί να είναι και έγγραφες από τους προϊσταμένους. Η
10 υποχρέωση όμως για σύνταξη εκθέσεων που εκπορεύεται κατη-
γορηματικά από τις νομικές διατάξεις, δεν αλλοιώνεται. Γιατί
δίνουν το στίγμα της καταλληλότητας για προαγωγή. Ο φόρ-
τος εργασίας, που δυνατό να δημιουργήσει η απόφαση **Κατα-
γνώγη**, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να προβληθεί σαν δι-
καιολογία για την εκτροπή από τις επιταγές του νόμου και των
15 κανονισμών.

20 Τέλος, οι ενέργειες και κρίσεις του Σ.Π. δεν μπορούν να δια-
χωρισθούν από την απόφαση της Αρχής, όπως πρότεινε ο δι-
κηγόρος της, γιατί αποτελούσαν ένα από τα κύρια ερείσματα
για τη λήψη της επίδικης απόφασης. Ανεξάρτητα όμως από αυ-
τό ήταν χρέος του ίδιου του διοικητικού συμβουλίου να μει-
25 νήσει έτσι ώστε να έχει στη διάθεσή του αξιολογήσεις σύμφω-
να με το νόμο.

30 Σημειώθηκε εδώ παράβαση νόμου. Αυτό είναι το συμπέρα-
σμα μου. Εν πάση περιπτώσει η εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου
από το Σ.Π. και την Αρχή ότι, δηλαδή, ήταν δυνατή η αναπλή-
ρωση του κενού από την απουσία των εμπιστευτικών εκθέσεων
με προσφυγή στον Καν. 24(5), αποτελεί λόγο για να γίνει δεκτή
η αίτηση. Έτσι δε χρειάζεται να εξεταστούν οι υπόλοιποι ισχυ-
ρισμοί του αιτητή.”

35 (Οι υπογραμμίσεις είναι δικές μου).

40 Με βάση το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης, καταλήγω
στο συμπέρασμα ότι η Αρχή όχι μόνο έπρεπε να ενεργήσει για τη
σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης των υποψηφίων, αλλά και να
τις λάβει υπόψη κατά την επανεξέταση, σε συμμόρφωση προς την
ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου. Η λήψη υπόψη των αξιο-
λογήσεων αυτών δεν παραβιάζει το πραγματικό καθεστώς του ου-
σιώδους χρόνου, αφού οι αξιολογήσεις αφορούσαν την επίδο-
ση/απόδοση και γενικά την υπηρεσία των υποψηφίων σε χρονική

περίοδο προγενέστερη του ουσιώδους χρόνου, τα δε στοιχεία στα οποία αναφέρονταν ήταν ουσιώδη για την αξιολόγηση της καταλληλότητας των υποψηφίων, πάντοτε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

Το γεγονός ότι ο αιτητής στην υπόθεση 853/94 είχε ήδη αφυπηρετήσει, πριν τη σύνταξη της τελευταίας έκθεσης αξιολόγησής του, δεν εμπόδιζε κατά την κρίση μου τη σύνταξή της. Η σύνταξή της έγινε με βάση το περιεχόμενο της ακυρωτικής απόφασης και ενόψει της επανεξέτασης κατά την οποία έπρεπε να ληφθεί υπόψη και ο αιτητής, αφορούσε δε περίοδο κατά την οποία ο αιτητής βρισκόταν στην υπηρεσία. 5 10

Σε σχέση και πάλι με τις εκθέσεις αξιολόγησης, ο αιτητής στην υπόθεση 853/94 ισχυρίστηκε μεροληψία κατά τη σύνταξη της τελευταίας έκθεσης αξιολόγησής του, όπως επίσης και εκ μέρους ορισμένων μελών του Συμβουλίου Προσωπικού, για το μοναδικό λόγο ότι εκκρεμούσαν εναντίον των προαγωγών των προσώπων αυτών προσφυγές του αιτητή. 15

Κρίνω τον ισχυρισμό αυτό απaráδεκτο. Όπως έχει λεχθεί πλειστάκις, ισχυρισμοί για μεροληψία πρέπει να αποδεικνύονται επαρκώς, πράγμα που δεν έγινε με κανένα τρόπο στην παρούσα περίπτωση (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, 449-450). Πέραν του γεγονότος ότι ο αιτητής δεν υπέβαλε καμιά ένσταση κατά της αξιολόγησής του (έστω κι αν δεν βρισκετο κατά το χρόνο κοινοποίησης της στην υπηρεσία της Αρχής), δεν πρόβαλε ούτε παρουσίασε οποιοδήποτε στοιχείο για απόδειξη του ισχυρισμού του. Το γεγονός ότι ο αιτητής είχε καταχωρήσει προσφυγές εναντίον των προαγωγών των εν λόγω προσώπων, δεν αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη (*Koufettas v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1614, 1616-1617). Εξάλλου, όπως ανέφερε ο δικηγόρος για τους καθ' ύλην αίτηση, δεν υπήρχαν πρόσωπα στην υπηρεσία της Αρχής που θα μπορούσαν να αξιολογήσουν τον αιτητή, εναντίον των προαγωγών των οποίων να μην είχε καταχωρήσει προσφυγή ο αιτητής. Ούτε και υποστηρίζεται ο ισχυρισμός του αιτητή από κανένα στοιχείο των φακέλων του, δεδομένου ότι η εν λόγω αξιολόγησή του δεν ήταν καθόλου δυσμενέστερη των υπολοίπων που βρίσκονται στους φακέλους του. Ο ισχυρισμός του στερείται οποιασδήποτε βάσεως και απορρίπτεται. 20 25 30 35 40

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω σε σχέση πάλι με τις αξιολογήσεις των υποψηφίων, ότι εν πάση περιπτώσει, έστω και αν εκρίνετο ότι δεν θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την επανεξέταση, σε καμιά περίπτωση δεν διαφοροποιήθηκε με τις αμφισβητούμενες

εκθέσεις αξιολόγησης η εικόνα των υποψηφίων όπως τούτη παρουσιάζεται και στις προηγούμενες αξιολογήσεις τους. Επομένως, μπορεί να λεχθεί ότι δεν διαδραμάτισαν κανένα καθοριστικό ρόλο στη λήψη της επίδικης απόφασης, και όλοι οι ισχυρισμοί των δικηγόρων έχουν ακαδημαϊκή μόνο σημασία.

Κρίνω επίσης αβάσιμο τον ισχυρισμό των αιτητών ότι δεν ήταν απαραίτητο η επανεξέταση να γίνει από το στάδιο του Συμβουλίου Προσωπικού. Και μόνο απλή ανάγνωση της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου είναι αρκετή για να καταδείξει ότι η ενέργεια αυτή ήταν αναπόφευκτη ενόψει των λόγων για τους οποίους ακυρώθηκε η προσβληθείσα απόφαση.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση αρ. 849/94 ισχυρίστηκε επίσης ότι η σύσταση του Γενικού Διευθυντή είναι ανατιολόγητη και υιοθετεί απλά τη σύσταση του Συμβουλίου Προσωπικού.

Σύμφωνα με τον Καν. 10(5), η Αρχή κατά τη διενέργεια προαγωγών ζητά τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή ή του Αναπληρωτή του. Δεν απαιτεί όμως ο νόμος ή οι κανονισμοί την αιτιολόγηση των συστάσεων του Γενικού Διευθυντή. Επομένως είναι αρκετό η σύσταση να μην είναι αντίθετη με τα στοιχεία των φακέλων. Η σύσταση του ενδιαφερόμενου μέρους συνάδει πλήρως με τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων. Εν πάση περιπτώσει, η σύσταση του Γενικού Διευθυντή περιέχει κάποια αιτιολογία η οποία βρίσκει βάση τόσο στη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και στα στοιχεία των φακέλων τα οποία επικαλέστηκε. Επομένως κι ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται.

Τέλος, ο δικηγόρος του αιτητή στην υπόθεση 849/94 ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Αρχής στερείται της δέουσας αιτιολογίας, αποτελεί απλά επανάληψη της πρώτης απόφασής της (της ακυρωθείσας) και δεν αποκαλύπτει τους λόγους της επιλογής του ενδιαφερόμενου μέρους.

Ο ισχυρισμός του αιτητή κρίνεται και πάλιν αβάσιμος. Από τα πρακτικά της κρίσιμης συνεδρίας της Αρχής φαίνεται η έκταση της έρευνας που διεξήγαγε η Αρχή στα στοιχεία των υποψηφίων. Η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους βρίσκει έρεισμα τόσο στις διαπιστώσεις της Αρχής, όπως καταγράφονται στα πρακτικά, όσο και στους φακέλους των υποψηφίων. Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους διαγράφεται μέσα από τις αξιολογήσεις του και δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας, ιδίως σε σύγκριση με τον αιτητή

στην υπόθεση 853/94. Αν και ο αιτητής στην υπόθεση 849/94 κρίθηκε άριστος υπάλληλος από την Αρχή, η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εύλογα επιτρεπτή, ενόψει των υψηλότερων βαθμολογιών του. Όλοι οι ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.

5

Ως αποτέλεσμα, οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται με £200.- έξοδα εις βάρος ενός εκάστου των αιτητών, προς όφελος της Αρχής.

Οι προσφυγές αποτυγχάνουν με έξοδα.